

[Socialministeren]

hjembeboerne får et større kontantbeløb til rådighed end det sædvanlige beløb til de personlige fornødenheder mod, at de selv skal afholde udgifterne til nogle af de ydelser, der sædvanligvis gives på et plejehjem.

Det er mit håb, at der kan komme en række sådanne forsøg i gang, således at vi kan få et godt grundlag for videre beslutninger på området. Men jeg mener ikke, det vil være forsvarligt at fremsætte et lovforslag som det, forslagsstillerne lægger op til, før man har fået nogle praktiske erfaringer gennem forsøgene.

Som det vil være fremgået, er der allerede iværksat en række initiativer, der ligger på linje med beslutningsforslaget. Der kan som tidligere nævnt være tale om mindre uoverensstemmelser om fremgangsmåden på enkelte områder, men hovedsigtet og de grundlæggende synspunkter tror jeg forslagsstillerne og regeringen kan være enige om.

Mette Groes (S):

Jeg skal gøre opmærksom på, at punkt 1 udgår af beslutningsforslaget, idet problemet jo er løst med vedtagelsen af lovforslag nr. L 18.

Hvad angår punkt 2, anser vi det for meget væsentligt, at pensionisterne får en stærkere fornemmelse af, hvad deres retsstilling er, når der skal tilkendes dem personlige tillæg. Samtidig vil vi gerne fastholde et skønsprincip, sådan at man kan skønne over et bestemt niveau, som man fastlægger.

Meningen med punkt 3 er, at der skal være en let adgang for beboere og pårørende til at klage over de mange små, men væsentlige forhold, der har betydning for, om pensionisten trives: om tonen på hjemmet er god, om den urenlige patient skiftes, når der er brug for det, om der gives besked til de pårørende, når pensionisten ønsker det, og om reglerne på plejehjemmet er så fleksible, at der tages hensyn til, hvornår den enkelte ønsker at sove til middag eller gå i seng. Den måde, vi ønsker disse forhold skal kunne behandles på, skal ikke kun ses som en beskyttelse af patienterne, men også af personalet imod urimelige anklager, og vi synes, det er vigtigt, at der er en formel klageadgang, som går videre op i systemet.

Hvad angår forslaget om ophævelse af lømpepengebeløbet og udbetaling af pension

i stedet for, som pensionisten selv forvalter til dækning af udgifterne i forbindelse med opholdet, er der allerede på Margrethehjemmet og Peder Lykke Centret i København, Bernadottetgården i Roskilde og plejehjem i Århus og Rødby tanker om at køre en sådan ordning. I Skævinge kommer man i gang 1. juni.

Forslaget skal ses som en naturlig følge af de stadig mere fleksible boformer for pensionister, og det er vores tanke med det, at det, man betaler for at bo, skal være nogenlunde det samme, hvor man end kommer hen.

En model for, hvordan man kunne gribe sagen an i praksis, er, at man i husleje betaler 25 pct. af folkepensionen, i forplejning 30 kr. om dagen, at man betaler fodpleje, frisør og tøj efter regning, men til nedsat pris, og at man betaler for beskæftigelse. På Margrethehjemmet har man lavet et projektforslag, hvoraf det fremgår, at pensionisten, hvis man bærer sig ad på denne måde, vil have et restbeløb på 1.519 kr. om måneden til egen rådighed, og det er jo betydelig mere end de 497 kr., man som pensionist får nu.

Det, der er det opmuntrende, er altså, at en række plejehjemsledere selv synes, det er en god idé at foretage sådanne forsøg, og at man er i fuld gang med at udvikle forskellige modeller, der ophæver grænsen mellem hjemmepleje og plejehjem og enten fuldt eller delvis giver beboerne rådighed over egne midler.

Forsøgene er naturligvis ikke enkle. Der er byrdefordelingsproblemer og praktiske problemer, men én ting er i hvert fald sikker: pensionisterne vil føle det som et fremskridt. Såvel pensionistorganisationerne som ældrekommissionen har da også for længst anbefalet, at man overgik til en sådan ordning. Vi skal derfor anbefale, at der i dag bakkes op om det politisk.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Dette beslutningsforslag er virkelig meget velmenende, og jeg har på fornemmelsen, at socialdemokratiet har haft ældrekommissionens tredje delrapport i hånden, da man skulle udforme forslaget tre og oprindeligt fire punkter. Men når jeg har sagt det, og når jeg alligevel på den konservative folketingsgruppes vegne må gå imod dette beslutningsforslag, skyldes det, at det ikke til